

بررسی رابطه بین تعداد نمونه و تنوع ژنتیکی راش شرقی (*Fagus orientalis Lipsky*)

پروین صالحی شانجانی^{*}، جوزپه جوانی وندرامین^۲ و محسن کلاگری^۳

^۱ استادیار بانک ژن منابع طبیعی، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع کشور

^۲ استاد، انسستیتو ژنتیک گیاهی، فلورنس، ایتالیا

^۳ استادیار گروه تحقیقات صنوبر و درختان سریع‌الرشد، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع کشور

(تاریخ دریافت: ۱۵ / ۴ / ۸۹، تاریخ پذیرش: ۱۱ / ۵ / ۹۰)

چکیده

دستیابی به تعداد نمونه، موضوع مهمی در پژوهش‌های تنوع ژنتیکی و برنامه‌های حفاظتی است. ارزیابی تعداد نمونه لازم و کافی، به اطلاعات دقیقی در مورد تنوع و تمایز ژنتیکی نیاز دارد که به‌طور معمول در دسترس نیست. در این پژوهش تعداد نمونه مورد نیاز برای برآورد دقیق تنوع ژنتیکی در سطح درختان بالغ و نتاج در یک جمعیت راش (*Fagus orientalis Lipsky*) در مرکز جنگل‌های خزری ایران بررسی شد. به این منظور ژنتیپ ۳۵۰ درخت بالغ و ۴۸۰ بذر از ۶۰ درخت مادری به‌وسیله ^۴ میکروساتلاتلایت هسته‌ای تعیین شد. نتایج نشان داد که حدود ۳۰۰ درخت برای اندازه‌گیری صحیح غنای آللی یک توده مورد نیاز است. در صورتی که برای محاسبه هتروزیگوتی مورد انتظار تعداد درخت کمتری (۳۰ درخت) کفایت می‌کند. از آنجا که بذرهای بررسی شده از ۵۰ درخت مادری (هر درخت حداقل ۸ بذر)، حدود ۹۰٪ از تنوع آللی موجود در توده مورد بررسی دربر دارند، بنابراین جمع‌آوری بذر حداقل از ۵۰ درخت از هر توده برای برنامه‌های حفاظتی توصیه می‌شود. با وجود اینکه اکثر آلل‌های موجود در درختان توده در بذرها نیز مشاهده شدند، ولی تنوع ژنتیکی بذرها به‌طور قابل توجهی کمتر از تنوع ژنتیکی درختان توده بود که نشان‌دهنده اهمیت حفاظت از توده‌های طبیعی و حفاظت *in situ* است. این نتایج برای دیگر گونه‌های درختی که توزیع (گستردگی)، روش ازدیاد (بادگرد افشار، انتشار بذرها به‌وسیله جاذبه)، تراکم (حدود ۴۰۰-۲۰۰ پایه در هکتار) و ساختار ژنتیکی مشابهی با راش دارند، قابل استفاده است.

واژه‌های کلیدی: راش (*Fagus orientalis Lipsky*), تنوع ژنتیکی، میکروساتلاتلایت، جمع‌آوری بذر.

بذری که از هر درخت باید جمعآوری شود نیز بسیار مهم است. تعداد درخت و میزان بذری که از هر جمعیت جمعآوری میشود باید به اندازه‌ای باشد که نماینده ساختار ژنتیکی آن جمعیت باشد. بنابراین در حفاظت ژنتیکی نه تنها به اثر تعداد بذر جمعآوری شده بر تنوع میان و درون جمعیتی باید توجه کرد، بلکه تأثیر تعداد بذر از هر درخت بر تنوع ژنتیکی نسل بعدی نیز باید نادیده گرفته شود. انتخاب توده‌ها و درختانی که ارجحیت بیشتری برای بذرگیری دارند، به داشتن اطلاعاتی در زمینه تفاوت‌های ژنتیکی جمعیت‌ها، ارزش بالقوه آنها (برای مثال جمعیت‌هایی که از ویژگی متمایزی برخوردارند)، سطح آسیب‌پذیری جمعیت‌ها و نیز امکانات و محدودیت‌های جمعآوری و ذخیره بذر، نیاز دارد (Amaral *et al.*, 2004). یکی از مهم‌ترین مباحثی که در بررسی گونه‌های گیاهی مورد غفلت واقع شده است، تعداد نمونه کافی برای مطالعه پارامترهای تنوع ژنتیکی است. مناسب‌ترین اندازه نمونه‌برداری براساس قوانین آماری برای برآورد میانگین هر Sjogren & Wyoni, (1994) فرد است (Petit *et al.*, 1998). بسیاری از دانشمندان ژنتیک جمعیت گیاهی برای اطمینان از صحت برآورد تمامی پارامترهای ژنتیکی در هر جمعیت، به طور متوسط ۵۰ فرد را مطالعه می‌کنند. در حالی که برای برخی مطالعات از جمله بررسی سیستم تولید مثلی، آنالیز Parentage و منحنی‌های پراکنش گردد، تعداد نمونه یا اندازه جمعیت مورد بررسی Ritland *et al.*, 2002; Austerlitz *et al.*, 2004; Cavers *et al.*, 2005; باید بیشتر از این تعداد باشد (Ohsawa *et al.*, 2007). (Kalinowski *et al.*, 2007) کردند که عدم مشاهده ساختار فضایی ژنتیکی در برخی قطعه‌های نمونه Quercus crispula به علت نمونه‌برداری محدود (کمتر از ۵۰ درخت) است. آنها معتقدند که پژوهش‌های وسیع جمعیت با حداقل ۵۰۰ فرد یا بیشتر، ارزش زیادی برای ارزیابی استراتژی‌های جمعآوری بذر دارد. Miyamoto *et al.* (2008) Fraxinus excelsior در فرانسه، تعداد نمونه بیش از ۳۰۰ فرد بالغ و کمتر از ۳۰ فرد را به ترتیب

مقدمه و هدف

جنگل مهم‌ترین ذخیره‌گاه تنوع گونه‌های چوبی موجودات روی کره زمین است. پوشش گیاهی جنگل‌ها سبب بقای گستره وسیعی از موجودات می‌شود. در این بین درختان به علت طول عمر زیاد، دگرگشتنی، ناهمگونی و گسترش در محیط‌های بسیار متغیر، مکانیسم‌های پیچیده‌ای را توسعه داده‌اند تا بتوانند گوناگونی درون‌گونه‌ای را در سطح بالایی حفظ کنند. تنوع در جنگل‌ها و گوناگونی ژنتیکی در درختان و درختچه‌ها برای سازگاری مستمر گونه‌ها به شرایط محیطی و نیز حفظ پتانسیل اصلاح ویژگی‌های مورد نظر انسان ضروری هستند. توانایی مستمر درختان جنگلی برای حمایت از عملکرد اکوسیستم و تأمین کالاها و خدمات مورد نیاز انسان به حفاظت از تنوع زیستی جنگل‌ها و مدیریت صحیح منابع ژنتیکی جنگل وابسته است (FAO, 2001).

اولین گام در طراحی یک برنامه حفاظتی، تعیین اهداف حفاظتی است که به واسطه آن تعداد بذری که باید جمعآوری شود و سطحی از تنوع ژنتیکی که باید حفظ شود، مشخص می‌شود. مبنای اطلاعات مورد نیاز برای جمعآوری مؤثر بذر در هر دو برنامه‌های *in situ* و *ex situ* یکسان است. در هر دو مورد، حفظ بیشترین تنوع ژنتیکی موجود، اساس برنامه است، ولی در نهایت محدودیت‌های ساختاری و مالی تعیین‌کننده نوع و میزان تنوع ژنتیکی است که می‌توان در هر دو روش حفاظت *in situ* و *ex situ* جمعآوری و حفاظت کرد (Amaral *et al.*, 2004).

برای ارائه استراتژی‌های جمعآوری بذر در حفاظت *ex situ*، شناخت گستره پراکنش، جمعیت‌ها یا پرونوننس‌های گونه درختی مورد نظر (هدف) اهمیت دارد، زیرا با جمعآوری بذر از جمعیت‌ها و توده‌های مختلف می‌توان امکان احیای جمعیت‌های جنگلی محلی که تخریب یافته، یا برای حفاظت *in situ* در نظر گرفته شده را بالا برد (مهم‌ترین اصل در عملیات جنگلکاری استفاده از پرونوننس‌های محلی است). در جمعآوری بذر از گونه‌های درختی هدف، علاوه بر اهمیت تعیین تعداد جمعیت در برنامه حفاظت، تعداد درختی که در هر جمعیت باید بذرگیری شوند و تعداد

به ازاء هر درخت مادری، در نمونه‌برداری برای حفاظت و احیاء یک جمعیت چقدر است؟

مواد و روش‌ها

برای بررسی اثر اندازه جمعیت یا تعداد نمونه مورد بررسی روی تنوع ژنتیکی، نمونه‌برداری از ۲۵ درخت (با قطر متوسط ۴۰-۳۰ سانتی‌متر) در یک جمعیت (در جنگل خیرود واقع در استان مازندران) به عنوان گروه پایه انجام شد، سپس با افزایش تعداد درختان به ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۲۵۰، ۳۰۰ و ۳۵۰ درخت، ویژگی‌های ژنتیکی در هر گروه بررسی و مقایسه شد.

بررسی اثر مقدار بذرگیری در ساختار نسل آینده، از دو جهت مورد نظر قرار گرفت: (الف) اثر تعداد درخت، (ب) اثر تعداد بذر از هر درخت. برای مورد الف، در ابتدا بذرهای ۱۰ درخت مادری به عنوان گروه پایه جمع‌آوری شد، سپس با افزایش تعداد درختان مادری به ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ درخت ویژگی‌های ژنتیکی بذرهای جمع‌آوری شده بررسی شد. برای بررسی مورد ب، تعداد ۴ بذر (۴S) و ۸ بذر (۸S) به ازاء هر درخت مادری در هر یک از گروه‌های درختان مادری ۱۰، ۱، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ درختی، جمع‌آوری شد. در همه نمونه‌برداری‌ها برای اینکه سطح احتمال تلاقی درون‌گروهی به حداقل رسانده شود، انتخاب درختان به‌طور تصادفی و با درنظر گرفتن حداقل فاصله ۳۰ متر بین درختان، صورت گرفت.

DNA کل از بذرها و جوانه‌های خواب درختان (۱۰۰ میلی‌گرم به عنوان ماده اولیه) با استفاده از کیت (Germany, Macherey Negel) Nucleospin plant جداسازی شد. عصاره‌ها (یک میکرولیتر به ازای هر چاهک) به‌وسیله دستگاه الکتروفورز روى ژل آگاراز ۱٪ (W/V) با نیروی برق ۱۰ ولت در سانتی‌متر به مدت یک ساعت و با فر ۵۰ X TEA ۰/۵ mgml^{-۱} (W/V) اتیدیوم‌برماید کنترل شده و ژل‌ها پس از عکس‌برداری با یک اسکنر UVP تجزیه شدند. میکروساتلاتیت‌های FS1-15، FS1-03، FS1-04 و FS1-11 توسط Pastorelli et al. (2003) به‌دلیل پلی‌مورفیسم بالا، مناسب تشخیص داده شدند و از طریق PCR تکثیر شدند.

برای برآورد درست غنای آلی و هتروزیگوستی مورد انتظار پیشنهاد کردند.

مبحث مهم دیگری که هنوز به درستی مورد بررسی قرار نگرفته، نقش برنامه‌های حفاظتی در تنوع ژنتیکی جمعیت‌های آینده است. به طوری که مشخص نشده است در عملیات جنگلکاری چه مقدار از تنوع ژنتیکی جمعیت‌های طبیعی به توده‌های مصنوعی انتقال می‌یابد یا چه تعداد بذر از چند درخت باید جمع‌آوری شود تا حفظ تنوع ژنتیکی نسل‌های بعدی تضمین شود. از این نظر پژوهش‌های محدودی انجام شده است. تعیین جمعیت‌هایی که ارجحیت بیشتری برای حفاظت دارند، به‌طور معمول از طریق مطالعه ژنتیک نمونه‌هایی از جمعیت‌های مختلف به‌وسیله یک یا چند نشانگر خنثی انجام می‌شود (Petit et al., 1998). در مطالعه تنوع ژنتیکی، از میان نشانگرهای مختلف، میکروساتلاتیت‌ها به‌دلیل پلی‌مورفیسم بالا و ویژگی هم‌بارزی نسبت به ایزوآنزیم‌ها و AFLP ترجیح داده می‌شوند (Zane et al., 2002). در پژوهش‌هایی که برای تخمین تعداد نمونه مناسب بر اساس برآورد مقادیر تنوع ژنتیکی انجام شده است، نه تنها به داشتن دانش اولیه در مورد فراوانی ژنتیکی جمعیت‌ها، بلکه بر آگاهی از اطلاعات دقیقی از ویژگی‌های جمعیت مطالعه نیز تأکید شده است (Cavers et al., 2005; Ohsawa et al., 2007).

راش شرقی (*Fagus orientalis* Lipsky) در ترکیب و ساختار اکوسیستم‌های جنگلی خزری نقش مهمی بازی می‌کند و تا کنون گزارش‌هایی از مطالعه تنوع و تمایز ژنتیکی جمعیت‌های خزری به‌وسیله نشانگرهای مختلف مشاهده شده است (Salehi shanjani et al., 2002, 2004, 2008). به‌دلیل توجه روزافزون به حفاظت و احیاء این گونه به‌وسیله مراجع ذیربطة، در این پژوهش سعی شد با مقایسه سطوح و مقادیر مختلف نمونه‌برداری و بذرگیری به‌وسیله میکروساتلاتیت‌ها، استراتژی‌های مناسب بذرگیری از راش مورد بررسی و بحث قرار گیرد. این پژوهش به‌ویژه به سوالات زیر پاسخ می‌دهد: ۱) نمونه‌برداری از چند درخت بالغ نشان‌دهنده تنوع ژنتیکی واقعی یک جمعیت راش است؟، ۲) حداقل تعداد درخت مادری و حداقل تعداد بذر

(Fragment Manager 1.2 Pharmacia) برای تکثیر با PCR، mM ۱۰۰ Tris-HCl با pH ۹، mM ۵۰۰ KCl، mM ۱۵ MgCl₂، mM ۲۰۰ فسفات، mM ۰/۴ اکسی نوکلئوزیدتری (Taq DNA polymerase) و ۰/۴ μM م محلول از هر چهار آنکش به حجم ۲۵ μl تهیه شد. پس از نگهداری محلول واکنش به مدت ۵ دقیقه در دمای ۹۵°C، این محلول در معرض چرخه های دمایی ۳۰°C چرخه: ۹۵°C به مدت یک دقیقه، ۷۲°C به مدت ۱ دقیقه قرار گرفت. سپس فرآورده های تکثیر در ۷۲°C به مدت ۸ دقیقه نگهداری شدند. در این کار از دستگاه PCR ساخت شرکت Perkin Elmer 9700 استفاده شد.

طول قطعات تکثیر شده به وسیله تووالی باب خودکار (Alf Express, Pharmacia) اندازه گیری شد و نتیجه به وسیله

برای تکثیر با PCR، mM ۱۰۰ Tris-HCl با pH ۹، mM ۵۰۰ KCl، mM ۱۵ MgCl₂، mM ۲۰۰ فسفات، mM ۰/۴ اکسی نوکلئوزیدتری (Taq DNA polymerase) و ۰/۴ μM م محلول از هر چهار آنکش به حجم ۲۵ μl تهیه شد. پس از نگهداری محلول واکنش به مدت ۵ دقیقه در دمای ۹۵°C، این محلول در معرض چرخه های دمایی ۳۰°C چرخه: ۹۵°C به مدت یک دقیقه، ۷۲°C به مدت ۱ دقیقه قرار گرفت. سپس فرآورده های تکثیر در ۷۲°C به مدت ۸ دقیقه نگهداری شدند. در این کار از دستگاه PCR ساخت شرکت Perkin Elmer 9700 استفاده شد.

طول قطعات تکثیر شده به وسیله تووالی باب خودکار (Alf Express, Pharmacia)

- تجزیه و تحلیل آماری

پس از اینکه برای هر فرد، ژنتیپ های دیپلوفید شماره گذاری و فراوانی های آللی محاسبه شد، مطالعه تنوع ژنتیکی درختان GenALEX 6 خوش فرم و بدفرم راش با استفاده از نرم افزار (Peakall & Smouse, 2006) با معیارهایی چون میانگین تعداد آلل بر لوکوس *Na*، میانگین تعداد آلل های مؤثر *Nr*، هتروزیگوستی مشاهده شده *Ho*، هتروزیگوستی مورد انتظار از معادله هاردی-وینبرگ *He* ضریب خویش آمیزی یا انديكس ثبوت هاردی-وینبرگ *Fis* (Fixation Index) و مقدار انحراف جمعیت ها از معادله هاردی-وینبرگ، انجام گرفت.

جدول ۱- ویژگی های ۴ نشانگر میکروساتلاتیت هسته ای (Pastorelli et al., 2003) به کارفته برای بررسی تمایز درختان و بذرها حاصل

Gene Bank Accession no.	تعداد آلل ها	اندازه آلل های مشاهده شده	تکرار	MgCl ₂ (mM)	دماي اتصال (°C)	توالي پرایمر ۵'-۳'	لوکوس
AF528095	۱۲	۱۳۳-۸۳	(GA) ₂₆	۲۵	۶۰	TCAAACCCAGTAAATTCTCA GCCTCAATGAACCTCAAAAC	FS1-15
AF528090	۱۲	۱۱۲-۸۶	(GA) ₁₈	۱۵	۶۰	CACAGCTTGACACATTCCAAC TGGTAAAGCACTTTTCCACT	FS1-03
AF528091	۹	۱۲۰-۹۸	(GA) ₁₅	۲۵	۶۳	TGAATTCAATCATTTGACCATT GGAAGGGTGCTTCATTGG	FS1-11
AF528092	۴	۲۰۴-۱۹۲	(GCT) ₅ (GTT) ₃ (GCT) ₆	۱۵	۶۰	AGATGCACCACTCAAATTC TCTCCTCAGAACATACCTC	FS3-04

حاکی از وجود شباهت بین آلل های فراوان مجموعه درختی و بذر است (جدول ۲).

از ۶۲ آللی که در گروه نهایی درختان بالغ (با ۳۵۰ درخت) مشاهده شد، ۳۴ آلل در گروه پایه با ۲۵ درخت وجود داشتند (جدول ۲). افزایش قابل توجه تعداد آلل در گروه ۳۰۰ درختی نسبت به گروه پایه ۲۵ درختی (۸۲ درصد) بسیار محسوس بود. همان گونه که در جدول ۳ و شکل ۱ مشاهده می شود با افزایش تعداد نمونه، میانگین تعداد آلل در لوکوس *Na* با افزایش *Na* تعداد نمونه از ۲۵ به ۵۰ میزان افزایش *Na* با افزایش تعداد نمونه از ۲۵ به ۵۰ درخت (*Na* از ۸/۵ آلل به ۱۰/۲۵ آلل افزایش یافت) و از ۵۰ به ۱۰۰ درخت (*Na* از ۱۰/۲۵ آلل به ۱۲/۲۵ آلل افزایش یافت) ثبت شد. در حالی که افزایش های بعدی روند

نتایج - غنای آللی

تمام نمونه های درختی و بذری در کل ۶۴ آلل در ۴ لوکوس مورد بررسی نشان دادند که ۶۲ آلل در نمونه های درختی (۳۵۰ درخت) و ۵۶ آلل در نمونه های بذری (۴۸۰ بذر) مشاهده شد. به این ترتیب حدود ۹۳ درصد از آلل های موجود در خزانه ژنی درختان توده در نمونه های بذری وجود داشت. ۲ آلل از دو لوکوس FS3-04 و FS1-11 تنها در نمونه های بذری وجود داشته و در نمونه های درختی مشاهده نشدهند که احتمالاً در اثر انتقال گرده از جمعیت های مجاور به ذخیره ژنی بذرها مورد بررسی نفوذ کردند. ۸ آلل از ۴ لوکوس مختلف در ذخیره ژنی درختان وجود داشتند که در هیچ کدام از بذرها مشاهده نشدهند. مقایسه فراوانی آلل ها

دارد. با این حال بررسی این نتایج نشان داد که حتی با افزایش تعداد درختان مادری و تعداد بذرها از هر درخت مادری، برخی آلل‌ها هرگز در نتاج مشاهده نمی‌شوند.

- تنوع ژنتیکی

برخلاف غنای آللی، روند تغییرات تعداد آلل موثر (Ne) و هتروزیگوتی (He) به عنوان معیارهای تنوع ژنتیکی در توده‌های طبیعی متفاوت است. در درختان بالغ مقدار آنها با افزایش اندازه جمعیت تا ۱۵۰ درخت کاهش می‌یابد و سپس روند تغییرات ثابت می‌ماند (جدول ۳ و شکل ۱). بنابراین در مطالعه تنوع ژنتیکی، چنانچه تعداد نمونه کمتر از ۱۵۰ درخت باشد، باید به همگنی تعداد نمونه جمعیت‌های مختلف اهمیت زیادی داد. در غیر این صورت مقایسه جمعیت‌های مختلف با تعداد نمونه متفاوت نتایج گمراه‌کننده‌ای به دست خواهد داد.

در گروه‌های نتاج، روند تغییرات Ne و He نیز همانند Na با افزایش تعداد درخت مادری از ۱۰ به ۲۰ درخت، افزایشی بود، در حالی که با افزایش از ۲۰ درخت به ۳۰ درخت، کاهش شدیدی در Ne و He نتایج دیده شد. بعد از آن افزایش تعداد درختان مادری به افزایش نامحسوسی در Ne و He نتایج منجر شد. همانند نتایج حاصل از درختان، مقایسه دسته بذرهای مختلف با تعداد بذر متفاوت، نتایج نادرستی به دست خواهد داد.

مقدار خویش‌آمیزی یا شاخص ثبوت با افزایش تعداد نمونه در گروه‌های درختی به طور محسوسی کاهش می‌یابد (جدول ۳). در حالی که مقدار این ضریب در دسته بذرهای مختلف با تعداد متفاوتی از درخت و بذر از روند خاصی پیروی نمی‌کند که حاکی از تصادفی بودن نمونه‌برداری و صحت آزمایش است.

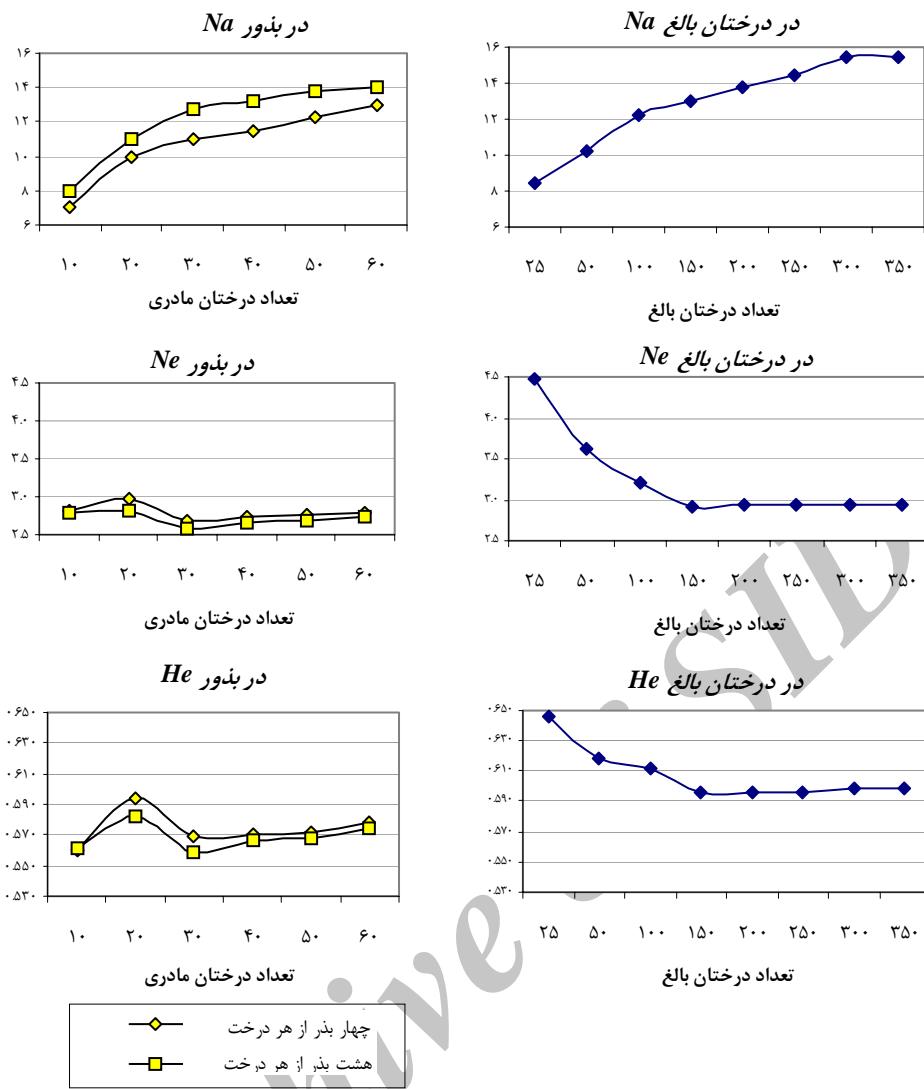
ثابتی داشتند و با افزایش هر ۵۰ درخت به جمعیت، Na فقط به اندازه یک آلل افزایش یافت و در جمعیت ۳۵۰ درختی افزایشی مشاهده نشد. میزان تقریباً ثابت تعداد آلل و فراوانی آنها در دو گروه ۳۰۰ و ۳۵۰ درختی نشان داد که در جمعیتی با ۳۰۰ درخت، تمام آلل‌های موجود در جمعیت نمونه‌برداری شدند.

در گروه نهایی بذرها، که از ۶۰ درخت مادری جمع‌آوری شد (چهار بذر (۴S) از هر درخت)، ۵۲ آلل مشاهده شد. هنگامی که تعداد بذر به ازای هر درخت مادری به ۸ بذر (۸S) افزایش یافت (در ۴۸۰ بذر) تعداد آلل به ۵۶ رسید. تعداد آلل در لوکوس در گروه پایه حاصل از ۱۰ درخت مادری برای گروه ۴S، ۷ آلل و برای گروه ۸S، ۸ آلل بود. با افزایش تعداد درخت مادری به ۲۰ درخت، تعداد آلل در لوکوس در گروه‌های ۴S و ۸S به ترتیب ۱۰ و ۱۱ آلل بود. این نتیجه نشان داد برای افزایش حضور تعداد آلل در گروه نتاج، نه تنها بذرها باید از درختان مادری بیشتری جمع‌آوری شود، بلکه تعداد بذر جمع‌آوری شده به ازای هر درخت نیز اثر محسوسی بر غنای آللی دارد (جدول ۳ و شکل ۱).

مقایسه کل آلل‌های مشاهده شده در درختان توده‌های طبیعی و گروه‌های نتاج نشان داد که در دسته بذر حاصل از ۵۰ درخت مادری (۸S)، ۹۰ درصد از آلل‌های موجود در خزانه ژنی درختان توده وجود داشتند. به علاوه باید به این نکته توجه کرد که اگرچه تعداد آلل‌هایی که با جمع‌آوری بذر از ۶۰ درخت مادری برای ۴S (۲۴۰ بذر) و یا ۳۰ درخت مادری برای ۸S (۲۴۰ بذر) حفاظت می‌شود به طور تقریبی یکسان است ولی میانگین تعداد آلل‌های نادر در دسته بذر ۴S (۶۰ درخت × ۴ بذر) به طور محسوسی بیش از دسته بذر ۸S (۳۰ درخت × ۸ بذر) است به طوری که در اولی ۹/۵ آلل و در دومی ۷/۲۵ آلل وجود دارد (جدول ۳). این نتیجه بر اهمیت جمع‌آوری بذر از درختان بیشتر تأکید

جدول ۲- فراوانی آلی گروههای مختلف درختی و بذری در چهار لوکوس ماکروساتلاتیتی مورد بررسی

*: تعداد درختان مادری $\times$ تعداد پذر از هر درخت

شکل ۱- مقدار *He*, *Na* و *Ne* در گروههایی با تعداد متفاوت درخت و بذر بر اساس چهار لوکوس مورد بررسی

جدول ۳- برخی ویژگی‌های زنتیکی گروههای مختلف درختی و بذری در چهار لوکوس ماکروساتلایتی مورد بررسی

تعداد درختان بالغ									
درخت × بذر*									
۳۵۰	۳۰۰	۲۵۰	۲۰۰	۱۵۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۸/۵	<i>Na</i>
۱۵/۵۰۰	۱۵/۵۰۰	۱۴/۵۰۰	۱۳/۷۵۰	۱۲/۷۵۰	۱۲/۲۵۰	۱۰/۲۵۰	۸/۵		
۲/۹۳۹	۲/۹۳۸	۲/۹۴۲	۲/۹۴۳	۲/۹۲۳	۳/۲۰۶	۳/۶۲۵	۴/۴۸۶		
۱۲/۲۵۰	۱۲/۲۵۰	۱۱/۲۵۰	۱۰/۵۰۰	۸/۰۰	۸/۷۵۰	۵/۲۵۰	۳/۰۰		
۰/۵۹۸	۰/۵۹۶	۰/۵۸۳	۰/۵۶۱	۰/۵۵۵	۰/۵۴۵	۰/۵۵۳	۰/۵۲۰		
۰/۵۹۹	۰/۵۹۹	۰/۵۹۶	۰/۵۹۵	۰/۵۶۶	۰/۶۱۲	۰/۶۱۸	۰/۶۴۶		
-۰/۰۰۷	-۰/۰۰۸	-۰/۰۱۰	-۰/۰۴۶	-۰/۰۷۰	-۰/۱۲۶	-۰/۱۲۴	-۰/۲۵۳		
۴×۶۰	۴×۵۰	۴×۴۰	۴×۳۰	۴×۲۰	۴×۱۰				
۱۳/۰۰	۱۲/۲۵۰	۱۱/۵۰۰	۱۱/۰۰	۱۰/۰۰	۷/۰۰				
۲/۷۷۷	۲/۷۵۵	۲/۷۳۸	۲/۶۹۰	۲/۹۸۲	۲/۱۸۱۵				
۹/۵۰۰	۷/۷۵۰	۸/۰۰	۶/۲۵۰	۵/۷۵۰	۲/۱۷۵۰				
۰/۵۶۸	۰/۵۷۳	۰/۵۷۸	۰/۵۹۳	۰/۶۱۰	۰/۵۶۷				
۰/۵۷۹	۰/۵۷۲	۰/۵۷۰	۰/۵۷۰	۰/۵۹۴	۰/۵۶۱				
-۰/۰۱۲	-۰/۰۰۹	-۰/۰۱۶	-۰/۰۴۲	-۰/۰۲۳	-۰/۰۴۶				
۸×۶۰	۸×۵۰	۸×۴۰	۸×۳۰	۸×۲۰	۸×۱۰				
۱۴/۰۰	۱۳/۷۵۰	۱۳/۲۵۰	۱۲/۷۵۰	۱۱/۰۰	۸/۰۰				
۲/۷۷۵	۲/۶۸۹	۲/۶۸۳	۲/۵۶۸	۲/۸۱۳	۲/۷۸۳				
۱۰/۷۵۰	۱۰/۵۰۰	۹/۷۵۰	۷/۲۵۰	۷/۰۰	۳/۷۵۰				
۰/۵۶۷	۰/۵۶۷	۰/۵۶۷	۰/۵۷۵	۰/۶۰۱	۰/۵۶۳				
۰/۵۷۴	۰/۵۶۷	۰/۵۶۶	۰/۵۵۹	۰/۵۸۲	۰/۵۶۲				
-۰/۰۰۲	-۰/۰۱۲	-۰/۰۱۳	-۰/۰۳۳	-۰/۰۴۱	-۰/۰۰۵				

*: تعداد درختان مادری × تعداد بذر از هر درخت و **: انحراف از ساختار ژنتیکی مورد انتظار از قانون هاردی-وینبرگ با سطح بالای ۹۵ درصد

بحث

این نتایج منطبق با نتایج Miyamoto *et al.* (2008) است که با هدف تعیین تعداد نمونه استاندارد زبان‌گنجشک برای مطالعه تنوع ژنتیکی انجام شده بود. اما آنچه بسیار قابل توجه است رابطه پارامترهای فوق با تعداد نمونه است. به این دلیل در هنگام مقایسه جمعیت‌های مختلف باید تعداد ثابتی نمونه در تمام جمعیت‌های مورد مطالعه بررسی شود.

- اثر هم‌زمان تعداد درخت مادری و تعداد بذر از هر درخت بر تنوع ژنتیکی نسل آینده

جمع‌آوری بذر از تعداد محدودی درخت به دلایل مختلفی مانند کاهش اندازه جمعیت، ترجیح جمع‌آوری بذر از برخی ژنتوپهای خوش‌فرم و جمع‌آوری نکردن بذر از درختان بدفرم یا کم بازده، در یک توده جنگلی که با هدف حفاظت *ex situ* یا جنگلکاری انجام می‌شود، می‌تواند ساختار ژنتیکی جمعیت آینده را تغییر دهد (Kätsel *et al.*, 2001). داده‌های این پژوهش نیز نشان داد که با وجود دقت در جمع‌آوری بذر، مقدار پارامترهای تنوع ژنتیکی بذرها نسبت به درختان بالغ جمعیت کمتر است. Hosius (1993) در پژوهش‌های خود نشان داد که تعداد کل آلل‌ها و آلل‌های نادر جمعیت آینده در گونه *Picea abies* کاهش و ساختار ژنتیکی آن تغییر می‌یابد. بنابراین مجریان طرح‌های حفاظتی باید سعی کنند که جمع‌آوری بذر برای نسل آینده به گونه‌ای باشد که کمترین تغییر ساختار ژنتیکی در آنها ایجاد شود. بر اساس نتایج این پژوهش، جمع‌آوری بذر از حداقل ۵۰ درخت در هر توده برای برنامه‌های حفاظتی توصیه می‌شود. این نتایج با یافته‌های Miyamoto *et al.* (2008) مطابقت دارد. آنها با مطالعه روی درخت زبان‌گنجشک پیشنهاد کردند که برای حفاظت از ۹۰ درصد از غنای آللی می‌بایست از ۵۰-۶۰ درخت بذر جمع‌آوری کرد. در این پژوهش بررسی تعداد درخت و تعداد بذر از هر درخت نشان داد که اگرچه تعداد آلل در دسته بذرهای ۲۴۰ عددی ۴s (با ۶۰ درخت) و ۸s (با ۳۰ درخت) به طور تقریبی یکسان است. ولی تعداد آلل‌های نادر در دسته بذر ۸s کمتر از دسته بذر ۴s است. این موضوع نشان می‌دهد هرچه تعداد درختی که بذر آنها جمع‌آوری می‌شود بیشتر باشد، خطر حذف آلل‌های نادر نیز کمتر می‌شود. به علت مزیت تکاملی بلندمدت فرم‌های ژئی

- اثر تعداد نمونه بر محاسبه مقدار تنوع ژنتیکی جمعیت و ضرورت بررسی تنوع ژنتیکی خنثی برای بررسی فرایندهای تاریخچه‌ای و دموگرافی^۱ در تحقیقات بسیاری تأکید شده است (Holderegger *et al.*, 2006). از میان پارامترهای ژنتیکی مختلف که در ژنتیک حفاظتی برای بررسی اختلاف میان جمعیت‌ها و تعیین جمعیت‌هایی که حفاظت از آنها ضروری است، استفاده می‌شود، غنای آللی و تنوع ژنتیکی (هتروزیگوستی مورد انتظار) اهمیت کلیدی دارند، بهویژه غنای آللی که امکان مقایسه بین جمعیتی را فراهم می‌کند (Van Loon *et al.*, 2007). نتایج این پژوهش نشان داد که مقدار برآورده غنای آللی ارتباط مستقیمی با تعداد نمونه دارد. در بیشتر مطالعات تنوع ژنتیکی جمعیت‌های گیاهی، تعداد نمونه استاندارد، ۵۰ فرد در گروهی (Nybom, 2004). در صورتی که نتایج این پژوهش با مطالعه میکروساتلاتیت‌های هسته‌ای راش شرقی (*F. orientalis*) بهره‌مند نشان می‌دهد که مقدار غنای ژنتیکی جمعیت با چنین تعداد نمونه استانداردی (۵۰ فرد) بسیار کم محاسبه خواهد شد. به طوری که با مطالعه ۳۰۰ درخت به عنوان نماینده درختان در جمعیت بزرگی از درختان، ۶۲ آلل ثبت شد، در حالی که با بررسی ۵۰ درخت در همان جمعیت، تعداد آلل مشاهده شده به ۴۲ آلل کاهش پیدا کرد. نتایج این پژوهش با نتایج مطالعه میکروساتلاتیتی جمعیت‌های ماهی سالمون و درخت زبان‌گنجشک به ترتیب Miyamoto *et al.* (2008) و Banks *et al.* (2000) مطابقت دارد. در این پژوهش‌ها بهترین اندازه جمعیت برای حفاظت اکثریت آلل‌ها، ۲۰۰-۳۰۰ فرد، بیان شد.

برآورده آلل‌های مؤثر و هتروزیگوتی (که مقیاس‌های مطالعه تنوع ژنتیکی جمعیت‌ها هستند) نشان می‌دهد تعداد نمونه عامل مهمی در محاسبه است. مقایسه برآورده تعداد آلل‌های مؤثر و هتروزیگوتی نشان داد که بیشترین مقدار این دو عامل در جمعیت ۲۵ فردی وجود دارد. بنابراین به نظر می‌رسد در برآورده تنوع ژنتیکی، برای اینکه قوانین آماری نیز رعایت شوند، نمونه‌برداری محدود ۳۰ فرد کفایت می‌کند.

۱- مطالعه ویژگی‌های جمعیت‌های گیاهی مثل اندازه، سن، رشد، تراکم، توزیع و سلامت

نشانگر مورد استفاده نیز وابسته است. در مورد نشانگرهای آوزیمی در زبان گنجشک در مقایسه با دیگر گونه‌ها که تعداد آلل‌های بسیار کمتری از میکروساتلایت‌ها نشان داده‌اند، تعداد نمونه مورد نیاز بسیار کمتر از تعدادی است که به‌وسیله میکروساتلایت‌ها (۳۰۰ پایه) پیشنهاد شده است (Miyamoto *et al.*, 2008). بنابراین در بررسی‌های مقایسه‌ای توجه به نوع نشانگر بسیار اهمیت دارد.

سپاسگزاری

پژوهش حاضر با کمک‌های مالی مؤسسه بین‌المللی منابع ژنتیک گیاهی با کد پروژه D06C Fellowships و مؤسسه ژنتیک گیاهی، فلورنس ایتالیا ممکن شده است که به این وسیله مراتب قدردانی خود را اعلام می‌داریم.

منابع

- Amaral, W., A. Yanchuk & E. Kjaer, 2004. Methodologies for *ex situ* conservation. Forest Genetic Resources Conservation and Management: in plantation and genebank, Volme 3, Chapter 2. IPGRI.
- Austerlitz, F., C.W. Dick, C. Dutech, E.K. Klein, S. Oddou-Muratorio, P.E. Smouse & V.L. Sork, 2004. Using genetic markers to estimate the pollen dispersal curve, *Molecular Ecology*, 13: 937-954.
- Banks, M.A., V.K. Rashbrook, M.J. Calavetta, C.A. Dean & D. Hedgecock, 2000. Analysis of microsatellite DNA resolves genetic structure and diversity of chinook salmon (*Oncorhynchus tshawytscha*) in California's Central Valley, *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 57: 915-927.
- Cavers, S., B. Degen, H. Caron, M.R. Lemes, R. Margis, F. Salgueiro & A.J. Lowe, 2005. Optimal sampling strategy for estimation of spatial genetic structure in tree populations, *Heredity*, 95: 281-289.
- FAO, 2001. Global Forest Resources Assessment, FAO Forestry Paper 140. Rome, Food and Agriculture Organization.
<http://www.fao.org/forestry/fo/fra/> [Geo-2-416].
- Hawley, G.J., P.G. Schaberg, D.H. DeHayes & J.C. Brissette, 2005. Silviculture alters the genetic structure of an eastern hemlock forest in Maine, USA. *Canadian Journal of Forest Research*, 35:143-150.

نادر، وجود نداشتن آلل‌های نادر می‌تواند به کاهش پتانسیل جمعیت‌ها برای سازگاری و نیز کاهش استمرار بقاء در برابر تغییرات محیطی منجر شود (Namkoog *et al.*, 2000; Kalinowski, 2004, 2005 درختان بیشتر، تضمین کننده حفاظت ژنتیکی برنامه‌های جمع‌آوری بذرخواهد بود).

داده‌های این پژوهش به وضوح نشان می‌دهد که جمع‌آوری بذر و جنگلکاری می‌تواند ساختار ژنتیکی جمعیت‌ها را تغییر دهد که نشان‌دهنده اهمیت حفاظت از توده‌های طبیعی و حفاظت *in situ* است. حذف ژن‌ها از سیستم‌های جنگلی طی برنامه‌های جمع‌آوری بذر یا تجدید حیات طبیعی گونه راش، به‌وسیله تغییر ساختار ژنتیکی و سطح تنوع ژنتیکی روی حاصلخیزی، پایداری اکوسيستم، استمرار بلندمدت و تکامل جمعیت‌ها تأثیر می‌گذارد (Howley *et al.*, 2005). بنابراین انتخاب تعداد محدود درخت برای بذرگیری یا تجدید حیات در آینده، می‌تواند در درازمدت به فرسایش ژنتیکی جمعیت‌ها منجر شود. بر اساس نتایج این پژوهش جمع‌آوری بذر حداقل از ۵۰ درخت در هر توده برای برنامه‌های حفاظتی توصیه می‌شود.

سؤالی که پیش می‌آید این است که آیا می‌توان این نتایج را به دیگر گونه‌های درختی عمومیت داد؟ آنچه مسلم است، راش شرقی یک گونه بادگرد افشار با پراکنش گسترده است که با استفاده از میکروساتلایت‌ها، ساختار میان جمعیتی محدودی ($Fst < 0.05$) نشان داده است. بنابراین این نتایج قبل استفاده برای دیگر گونه‌های درختی بادگرد افشار که دارای بذرهای سنگین و تراکم (حدود ۴۰۰-۲۰۰۰ پایه در هکتار) و ساختار ژنتیکی مشابهی هستند، می‌تواند استفاده شود.

سؤال دیگر این است که آیا با استفاده از دیگر نشانگرهای ژنتیکی نیز می‌توان به نتایج مشابهی دست یافت؟ روشن است که اگر تأکید بر غنای آللی باشد، با استفاده از دیگر نشانگرهای ژنتیکی، نتایج متفاوت خواهد بود. در حقیقت، انتخاب نشانگر موضوعی بسیار پیچیده است. (Scotti *et al.* (2006) در پژوهشی روی گونه *P. abies* نشان دادند که برآورد تنوع ژنتیکی تنها با تعداد نمونه مورد بررسی رابطه ندارد، بلکه به نوع

- Holderegger, R., U. Kamm & F. Gugerli, 2006. Adaptive vs. neutral genetic diversity: implications for landscape genetics, *Landscape Ecology*, 21: 797-807.
- Hosius, B., 1993. Wird die genetische Struktur eines Fichtenbestandes von Durchforstungseingriffen beeinflußt? *Forst und Holz*, 48: 306-308.
- Kalinowski, S.T., 2004. Counting alleles with rarefaction: Private alleles and hierarchical sampling designs, *Conservation Genetics*, 5: 539-543.
- Kalinowski, S.T., 2005. HP-RARE 1.0: A computer program for performing rarefaction on measures of allelic richness, *Molecular Ecology Notes*, 5: 187-189.
- Kalinowski, S.T., M.L. Taper & T.C. Marshall, 2007. Revising how the computer program CERVUS accommodates genotyping error increases success in paternity assignment, *Molecular Ecology*, 16: 1099-1106.
- Kätzel, R., B. Nordt & J. Schmitt, 2001. Untersuchungen zum Einfluß der Durchforstungsintensität auf die genetische Struktur von Kiefernbeständen in den Berliner Forsten auf der Grundlage von Isoenzym- und DNA-Markern. In: Wolf, H., (Ed.). Nachhaltige Nutzung forstgenetischer Ressourcen. Tagungsbericht zur 24. Internationalen Tagung der Arbeitsgem. f. Forstgenetik u. Forstpflanzenzüchtung. Sächsische Landesanstalt für Forsten, Pirna, Germany, pp. 159-170.
- Miyamoto, N., J.F. Fernández-Manjarrés, M.E. Morand-prieur, P. Bertolino & N. Frascaria-Lacoste, 2008. What sampling is needed for reliable estimations of genetic diversity in *Fraxinus excelsior* L. (Oleaceae), *Annals of Forestry Science*, 65: 403-413
- Namkoong, G., M.P. Koshy & S. Aitken, 2000. Selection. In: Young, A., Boshier, D. and Boyle, T., (Eds.). Forest Conservation Genetics: Principles and Practice. CSIRO and CABI, Collingwood, pp. 101-111.
- Nybom, H., 2004. Comparison of different nuclear DNA markers for estimating intraspecific genetic diversity in plants, *Molecular Ecology*, 13: 1143-1155.
- Ohsawa, T., Y. Tsuda, Y. Saito, H. Sawada & Y. Ide, 2007. Steep slopes promote downhill dispersal of *Quercus crispula* seeds and weaken the fine-scale genetic structure of seedling populations, *Annals of Forestry Science*, 64: 405-412.
- Pastorelli, R., M.J.M. Smulders, W.P.C. Van't Westende, B. Vosman, R. Giannini, C. Vettori & G.G. Vendramin, 2003. Characterization of microsatellite markers in *Fagus sylvatica* L. and *Fagus orientalis* Lipsky, *Molecular Ecology Notes*, 3: 76-78.
- Peakall, R. & P.E. Smouse, 2006. GenAIEx 6: genetic analysis in Excel. Population genetic software for teaching and research, *Molecular Ecology Notes*, 6:288-295.
- Petit, R.J., A. El Mousadik & O. Pons, 1998. Identifying populations for conservation on the basis of genetic markers, *Conservation Biology*, 12: 844-855.
- Ritland K., 2002. Extensions of models for the estimation of mating systems using n independent loci, *Heredity*, 88: 221-228.
- Salehi Shanjani, P., C. Vettori, R. Giannini & R.A. Khavari-nejad, 2004. Intraspecific variation and geographic patterns of *Fagus orientalis* Lipsky chloroplast DNA, *Silvae Genetica*, 53: 193-197.
- Salehi Shanjani, P., G.G. Vendramin & M. Calagari, 2008. Assessment of genetic structure within and among Iranian populations of beech (*Fagus orientalis* Lipsky): Implications for in situ gene conservation, The 8th IUFRO International Beech Symposium, Japon.
- Salehi Shanjani, P., L. Paule, R.A. Khavari-Nejad, D. Gömöry & K. Sagheb-Talebi, 2002. Allozymic variability in beech (*Fagus orientalis* Lipsky) forests over Hyrcanian zone, *Journal of Forest Genetics*, 9(4): 297-297.
- Scotti, I., G. Paglia, F. Magni & M. Morgante, 2006. Population genetics of Norway spruce (*Picea abies* Karst.) at regional scale: sensitivity of different microsatellite motif classes in detecting differentiation, *Annals of Forestry Science*, 63: 485-491.
- Sjogren, P. & P.I. Wyoni, 1994. Conservation Genetics and Detection of Rare Alleles in Finite Populations, *Conservation Biology*, 8: 267-270.
- Van Loon, E.E., D.F.R. Cleary & C. Fauvelot, 2007. ARES: software to compare allelic richness between uneven samples, *Molecular Ecology Notes*, 7: 579-582.
- Zane, L., L. Bargelloni & T. Patarnello, 2002. Strategies for microsatellite isolation: a review. *Molecular Ecology*, 11: 1-16.

Relationship between sample size and genetic diversity in oriental beech (*Fagus orientalis Lipsky*)

P. Salehi Shanjani^{1*}, G.G. Vendramin² and M. Calagari³

¹Assistant Prof., Natural Resource Gene Bank, Research Institute of Forests and Rangelands, I. R. Iran

²Prof, Institute of Plant Genetic, CNR, Florence, Italy

³Assistant Prof., Depatement of Populus and Fast Grouing Trees, Research Institute of Forests and Rangelands, I. R. Iran

(Received: 6 July 2010, Accepted: 2 August 2011)

Abstract

Sample size is a critical issue for genetic diversity studies and conservation programs. However, sample size evaluation requires previous knowledge of genetic diversity. Here, we evaluated sample size requirements for accurate genetic diversity in adult trees and family arrays in a *Fagus orientalis Lipsky* population in central Hyrcanian forests of Iran. Data consisted of 350 adult trees and 480 offspring's from 60 mother tree genotyped at four nuclear microsatellites. Results indicated that several adult individuals (about 300) are necessary for accurate measures of allele richness. However, expected heterozygosity requires smaller samples (30). Seeds from 50 trees captured about 90% of adult allelic diversity suggesting that seed sampling is heavily finalized for allele counts, and this should be considered in conservation programs. Nevertheless, gene diversity of seeds was lower than that of the adult population, which emphasizes on conservation of natural stands and in situ conservation programs. Extrapolation of these results to other tree species with similar distribution (widespread), way of propagation (wind-pollinated, dispersion of the fruits by gravity), density (about 200-400 individuals in ha), and genetic structure as oriental beech could be possible.

Key words: *Fagus orientalis Lipsky*, Genetic variation, Microsatellite, Seed sampling.